

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Lupu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Lupu împotriva lui Gheorghe Lupu cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-184/25

NR. PIGD 2-23175760-01-2ra-12052024)

Recursul declarat după 1 septembrie 2023.

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. S. Vasilache)

Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Malii, N. Mămăligă)

18 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Lupu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 decembrie 2023, Tatiana Lupu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Lupu cu privire la desfacerea căsătoriei.

2. În argumentarea acțiunii reclamanta a indicat că, la xxxxx, a înregistrat căsătoria cu Gheorghe Lupu, la xxxxx.

3. A menționat că viața în comun cu pârâtul a eșuat. În anii de căsătorie, în relațiile lor s-a creat o atmosferă de neînțelegere, nu au un scop comun de conviețuire, nu coincid interesele lor, persistă violență psihologică, gelozie, rareori violență fizică, toate acestea ducând la consecințe negative asupra raporturilor familiare dintre părți.

4. A precizat că este imposibilă păstrarea familiei cu pârâtul, din considerente de incompatibilitate a caracterelor, violență psihologică, gelozie obsedantă, calomnia în raport cu familia, rudele, prietenii și colegii de lucru, este o persoană cu rele moravuri și principii, viziuni diferite și contrare asupra modului de conviețuire.

5. A relatat că deja a plecat de la domiciliul unde locuia cu pârâtul, psihologic nu mai suporta certurile și înjosirile acestuia.

6. A comunicat că relațiile familiale sunt guvernate inclusiv de principiile sprijinului reciproc moral și material, a soluționării pe cale amiabilă a tuturor problemelor vieții familiale, însă, aceste principii lipsesc cu desăvârșire în relația lor, raporturi consfințite în art. 2 din Codul familiei.

7. A accentuat că circumstanțele create, duc la imposibilitatea menținerii familiei, eșuând toate căile de împăcare. Încercările de a păstra familia sunt doar rezultate negative, ceea ce atrage după sine și imposibilitatea concilierii familiale.

8. A specificat că noțiunea de familie în sens sociologic și juridic pentru familia Lupu nu mai prezintă nici un aspect de suprapunere a intereselor

comune, relația de familie a încetat odată cu diminuarea calității vieții lor private, când viața de familie a devenit pentru ei imposibilă.

9. A notat că pârâtul a manifestat de-a lungul anilor, un caracter și atitudine extrem de posesivă, printr-o manifestare a geloziei exagerată, exteriorizată printr-o dorință enormă de control față de ea.

10. Reclamanta a mai susținut că o împiedica să ia propriile decizii, iar tot ceea ce propunea sau întreprindea fără consimțământul pârâtului, erau percepute ca o lipsă de respect față de ultimul.

11. A opinat că căsătoria dintre părți poate fi desfăcută fără acordarea unor termene de conciliere.

12. Astfel, reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între Gheorghe Lupu și Tatiana Lupu, la xxxxx, și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 40 de lei suportate pentru achitarea taxei de stat și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 17 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea depusă de Tatiana Lupu și s-a desfăcut căsătoria încheiată între Tatiana Lupu și Gheorghe Lupu, la xxxxx. S-a încasat de la Gheorghe Lupu în beneficiul Tatianeii Lupu cheltuielile de judecată în sumă de 40 de lei suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii și 4 000 de lei pentru asistență juridică, în total 4 040 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 2 mai 2024, Gheorghe Lupu a depus apel împotriva hotărârii in 17 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghe Lupu și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

16. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel analizând materialele cauzei și probatoriul administrat, în coroborare cu legislația pertinentă aplicabilă și motivele invocate de părți în susținerea poziției sale, a concluzionat despre temeinicia și corectitudinea hotărârii date de prima instanță și caracterul formal al cererii de apel.

17. Instanța de apel a respins alegațiile părții apelante, precum că cauza a fost examinată în lipsa acestuia, care nu a fost citat legal. Or, instanța a constatat fără echivoc faptul, că cauza civilă a fost judecată de instanța de fond în absența apelantului/pârât Lupu Gheorghe, însă din materialele cauzei se atestă că pârâtului/apelant i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată. Potrivit datelor existente la dosar, apelantul/pârât a fost citat la adresa unde își are domiciliul înregistrat, însă plicurile au fost restituite instanței cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 19-22). Astfel, faptul că apelantul/pârât nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal constituie o eschivare a părții de a-și valorifica drepturile și executa obligațiile. Cu atât mai mult, la actele cauzei este anexată telefonograma din 5 martie 2024, prin care i s-a adus la cunoștință pârâtului/apelant despre cauza civilă în care este parte (f. d. 20).

18. La fel, instanța de apel nu a reținut nici argumentul apelantului, precum că instanța de fond urma să acorde termen pentru împăcare, or, astfel de cerere nu a fost înaintată nici de una din părți. Respectiv, în situația în care, în actuala cauză, nici una din părți nu a solicitat termen pentru împăcare, instanța nu avea dreptul, din oficiu, a acorda acest termen.

19. Instanța de apel a considerat relevant de a specifica că reclamanta/intimată în acțiunea depusă a subliniat că căsătoria dintre părți poate fi desfăcută și fără acordarea unor termene de conciliere.

20. Instanța de apel a mai reiterat că, reclamanta/intimata în motivarea acțiunii a indicat că, cu pârâtul/apelant nu mai duc gospodărie comună, locuiesc separat, fiecare, practic, formând altă familie, situație care indică la lipsa necesității și temeiurilor de a menține căsătoria celor doi.

21. În rezultat, instanța de apel a notat că, deoarece apelantul Gheorghe Lupu nu a invocat alte motive în necesitatea anulării hotărârii pronunțate de prima instanță, și, deoarece apelantul nu a demonstrat temeinicia pretențiilor sale din cererea de apel, apelul acestuia se va respinge, ca fiind unul nefondat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 4 aprilie 2025, Gheorghe Lupu a depus recurs împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

23. În motivarea recursului, recurentul a menționat că cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă în instanța de judecată de către o persoană care nu era în drept să o semneze și să o depună, în situația în care

drepturile și obligațiile familiale sunt legate de titulari și nu pot fi cedate către terți. De altfel, contrar exigențelor art. 5 alin. (2) din Codul familiei și instanța de judecată, în persoana judecătorului Serafim Vasilache, a admis spre examinare, o cerere de chemare în judecată depusă de o persoană neîmputernicită.

24. A menționat că în sensul prevederilor art. 37 alin. (3) din Codul familiei, este cert că instanța de judecată, poate hotărî de a desface căsătoria numai în situația în care a constatat că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, ori, la caz din actele cauzei nu se regăsește nici o dovadă, probă în susținerea acestei afirmații, precum că conviețuirea soților și păstrarea familiei sunt imposibile în continuare. Contrar acestei norme, instanța de apel la soluționarea cauzei a preluat exclusiv alegațiile reprezentantei reclamantei și celor reținute de prima instanță la adoptarea hotărârii, fără a ține cont de argumentele pârâtului/apelantului, mai mult examinând cauza în lipsa sa, nefiind legal citat, nefiindu-i comunicate acțiunea și actele de procedură emisă de instanță. Or, instanța de judecată urma să depună străduință pentru a cunoaște realitatea motivelor de divorț, fără a se limita la ceea ce se invocă în acțiune.

25. A specificat că instanța de judecată a pronunțat hotărârea în lipsa acordului său la desfacerea căsătoriei, contrar exigențelor legale care impuneau necesitatea amânării examinării cauzei cu stabilirea unui termen de împăcare de până la 6 luni, fapt care a dus la încălcarea flagrantă drepturile mele, încălcarea dreptului la viață privată și de familie în sensul CEDO, care include în sine și dreptul de a întemeia o familie (a o menține), inclusiv probleme legate de căsătorie, relația cu soțul/soția etc. Mai mult ca atât, prin motivarea sa, prima instanță a dat dovadă de o examinare arbitrară, fără a intra în esență, fără a examina materialele cauzei în coroborare cu normele materiale și procedurale, fapt care cert denotă că instanța cu titlu de blanchetă și-a motivat hotărârea (copy paste), iar instanța de apel la examinarea apelului nu a examinat argumentele expuse, înserând în motivare toate argumentele expuse de prima instanță, fără a le da aprecierea cuvenită. Deși, instanța de judecată avea obligația rezultând din prevederile Codului de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia. Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin.(4) din Codul de procedură civilă.

26. A susținut că instanța de apel s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării cauzei, argumentelor expuse în apelul declarat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

31. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 30 octombrie 2024 (f.d.59).

33. Totodată, conform recipisei anexate la materialele dosarului (f.d.57), la 11 februarie 2025, Gheorghe Lupu a recepționat copia deciziei integrale din 30 octombrie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Gheorghe Lupu, la 4 aprilie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că rolul recursului nu este de a rejudeca cauza, ci de a verifica legalitatea deciziei instanței de apel în limitele unor erori calificate de drept. Or, susținerile recurentului vizează interpretări proprii ale probatoriului și exprimă nemulțumirea față de soluția instanței inferioare, fără a demonstra încălcări vădite ale normelor de drept ori arbitrarul hotărârii.

36. În speță, Curtea de Apel a analizat în detaliu afirmațiile părților, a constatat legalitatea citării și absența unei cereri de acordare a termenului de împăcare, precum și imposibilitatea menținerii căsătoriei, reținând corect că acțiunea este întemeiată. Criticile formulate în recurs nu contrazic aceste concluzii, ci le contestă pe fond, fără a propune o motivare convingătoare în drept.

37. Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță nu este absolut, iar cerințele de admisibilitate în calea de atac sunt permise și necesare pentru a proteja buna administrare a justiției (*Golder c. Regatului Unit*, *Luordo c. Italiei*, *Levages Prestations Services c. Franței*).

38. În consecință, instanța constată că recursul nu trece testul de admisibilitate, nefiind prezentate critici pertinente care să motiveze o analiză în fond, în condițiile art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Lupu împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat